

Ölen Hayvan İmiş, Aşıklar Ölmez...

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cumartesi, 13 Ağustos 2022 20:41 - Son Güncelleme Cumartesi, 13 Ağustos 2022 20:41

Mesnevî’de şöyle bir hikaye anlatılır: Bir gün bir âşık sevgilisinin kapısına gidip kapıyı çalınca, sevgilisi içerden seslendi: “Kapıyı kim çalıyor? Kim o?” Âşık cevap verdi: “Ey yüce sevgili! Kapına gelen benim, ben zavallı kölen.” Sevgili öfkeyle bağırdı: “Çekil git kapımdan. Sen daha olgunlaşmamışsın. Bu sofrada hamlara yer yok. Bu ev küçük, iki kişi sığmaz.”

Zavallı adam çaresiz ayrıldı. Tam bir yıl o sevgilinin ayrılığına dayanıp dolaştı durdu, kavrulup pişti. Bir sene sonra sevgilisinin kapısına geldi. Heyecanla kapıyı çaldı. Sevgili içerden seslendi: “Kimdir o? Kim çalıyor kapımı?”

Çaresiz âşık perîşan bir halde cevap verdi: “Ey cana can katan sevgili! Ey bir bakışıyla binlerce âşığı perîşan eden gönül avcısı! Kapını çalan “SENSİN! SEN!” Sevgili gönül okşayan bir sesle, “Mademki Sen bensin. Ey Ben! Gel içeriye, gönül evi burasıdır. Oraya iki kişi sığmaz!” dedi.

Âşık maşukunun kulu, kölesidir. Aşıkın sahip olduğu her şey sevgilisine aittir. Gerçek aşık Mevlası karşısında hiçbir şeye malik olmadığını idrak edendir. Kul kendi varlığının gerçek sahibinin de Mevlası olduğu şuuruna varınca yokluk mertebesine ulaşır. Yokluğa eriştiğinde ise geriye sadece Mevlâsı kalmıştır. Böyle bir yokluğun fânisi Ahmedî, cümle varını dosta veren yoksullardandır:

Vârımı ol dosta verdim hânumânım kalmadı

Ölen Hayvan İmiş, Aşıklar Ölmez...

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cumartesi, 13 Ağustos 2022 20:41 - Son Güncelleme Cumartesi, 13 Ağustos 2022 20:41

Cümlesinden el yudum pes dü cihânım kalmadı

Yani sahip olduğum her ne var ise o dosta, sevgiliye verdim. Evim, barkım kalmadı. Tamamından elimi eteğimi çektim. Sonra öyle bir hale geldim ki; her iki âlemden de (dünya ve ahiret) uzağım artık.

Bu dünya pazarında sermaye altın, gümüş ve paradır. Bir kimsenin bunlar olmadan bir şey almaya gücü yetmez. Hakikat pazarında ise sermaye aşk, muhabbet ve bunun neticesinde elde edilen yokluktur. Bunlar olmaksızın da hakikat pazarından bir meta almak mümkün değildir. Bu meydanda altın, gümüş ve ipek elbiselere kul olanların, hakikat pazarında yeri yoktur.

Çünkü aşıklık menzilinde varlık, yolculuğa en büyük engeldir. “Bütün alem bu sebepten yolu şaşırıldı.” buyuruyor Hz. Mevlana ve devam ediyor. “Çünkü yok olmaktan, varlıklarını yok etmekten korktular. Halbuki o yokluk onlara felâh getirdi. Saadetle dirilmek isteyen kimseye iradesiyle ölmek lazım geldi.”

Mustafa Sâfî Hz.leri “Sen çık aradan, Kalsın seni Yaradan” diye terennüm ederek mahv-u perişan olmaya mahkum bulunan bu suret aleminde ölmeden evvel öl, yani bütün beşeri hallerinden ve emellerinden soyun “yaradan kalsın” demek istiyordu. Nitekim “Ete kemiğe büründüm, Yunus oldum göründüm”

Ölen Hayvan İmiş, Aşıklar Ölmez...

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cumartesi, 13 Ağustos 2022 20:41 - Son Güncelleme Cumartesi, 13 Ağustos 2022 20:41

---

diyen zat-ı şerif de koca kitapların özünü iki cümlede tamamlamıştı.

Gönüllerde aşk dalgalanmalı kabarmalı. Varlık şehirleri yıkılıp yağmalanmalı. Yokluktan aşkla yola çıkan yolcunun gecesi her vakit vuslat lambasıyla aydınlanır. Ahmed Gazâli, şu sözlerle hakikat yolcusuna yol gösteriyor: “Bizim binitimiz yokluktan aşkla yürüdü. Gecemiz her zaman vuslat lambasıyla aydınlıktır.”

Gecesini vuslat lambasıyla aydınlatanların kalbi, o parlayan sonsuz ışık karşısında tıpkı altının civada erimesi gibi erimiş, benliğini yok etmiştir. “Yoldaki engel sensin Hafız, kalk ortadan!” diyen şair Hafız da içindeki varlık duygusunu kovmak ve yoluna devam edebilmek için kendine seslenmektedir.

Hakikat yolcuları kendileri ile uğraşmaktan ve iç alemlerine yönelmekten dolayı etraflarında olup bitenlerden dahi habersizdirler. Maşuktan başkasıyla ilgilenmekten haya ederler. Yâre giden yolda yolculuğu aksatacak, vuslatı geciktirecek her ne var ise ondan uzak durmaya çalışırlar.

O kimseler, Allah'ın bütün hareket ve davranışlarını izlediğini bildikleri için Allah'tan utanır, tevazu ile boyun eğler. Allah'tan utandıkları için bir kez olsun başlarını gökyüzüne doğru kaldırıp bakamazlar.

Ölen Hayvan İmiş, Aşıklar Ölmez...

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cumartesi, 13 Ağustos 2022 20:41 - Son Güncelleme Cumartesi, 13 Ağustos 2022 20:41

İmam-ı Hasan bir meclis kurmuş. Bir mesele üzerinde Hz. Ali'nin haklı hareketini haksız bulanlara karşı müdafaaya geçmiş. Nihayet karar verilmiş “En bîtaraf hakem dağlarda gezen Mecnun'dur. Çağırıp onun hakemliğine müracaat edelim” demişler. Çağırılmışlar, derinden derine meseleyi ona açmışlar. Anlatmışlar karar bekliyorlar. Mecnun etrafına bakınmış. “Vallahi demiş bu meselede Leylâ haklıdır.” Neden böyle söylemiş Mecnun çünkü o hep Leyla'sı ile meşgulmüş de ondan. Hep alışverişi Leyla'sı ile. Aşıklar böyledir işte..

Bir meclise bir zatı davet etmişler, bakmışlar ki gömleği kirli. Birisi demiş ki “yahu şu gömleğini bir yıkasana.” Cevap vermiş “yıkıyorum yine kirleniyor.” Öteki “yine yıka” demiş. O zat da “yine kirlenecek” demiş. Öteki “yine yıka” deyince, “e birader biz bu âleme boyuna gömlek yıkamaya gelmedik ya yapacak başka işlerimiz de var” demiş.

Hakikaten bu âleme boyuna gezmeye gelmedik, yiyip içmeye, yatıp kalkmaya gelmedik. Bu âlem de bir de huzur ve aşk neşesi var onu tatmadıktan, ona devam edip sevmeyi, sevilmeyi öğrenmedikten sonra dünyanın ne kıymeti var değil mi?

Hız. Mevlana'ya bir talebesi “aşk nedir?” diye soruyor. O da ayağa kalkıyor., sağ avucunu semaya sol avucunu yere baktıracak şekilde uzatıyor, boynunu sola büküp sağa bakıyor ve dönmeye başlıyor. Kendisi mihverde dönerken talebeleri de hem kendi etraflarında, hem de Hz. Mevlana'nın etrafında dönüyorlar. Güneş manzumesini tanzir ediyorlar. Ve o kişiye cevâben aşkın tarifinde “Ben ol da gör” buyuruyor. Yani aşk, ancak yaşanılarak anlaşılabilen bir mefhum. Aşk öyle ağır, öyle ağır kurşundan bir yüktür ki, dağlara yüklesen dağlar kaldıramaz.

Ölen Hayvan İmiş, Aşıklar Ölmez...

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cumartesi, 13 Ağustos 2022 20:41 - Son Güncelleme Cumartesi, 13 Ağustos 2022 20:41

Aşk tarif edilmez. Ancak âşık olmakla onun hakikati anlaşılır. Harfler ve kelimeler onu tarifte acizdir. Malum ya sözleri tanzim eden akıldır. O aciz kalınca sözün zuhuruna meydan kalır mı? Yine Mevlana aşk aleminde “Akı-ı maaş yani yemek içmek gibi maddi şeyleri düşünen akıl, çamura batmış eşeğe benzer” diyorlar. Diğer taraftan Fahr-i âlem Efendimiz: “Akıl, ubudiyeti eda içindir. Rububiyeti idrâk edemez.” buyuruyor.

Osman Kemâlî Efendi aşk hakkında neler söylüyor:

Aşksız âlemde âdem olmanın imkânı yok

Dert devâdır âşıkâ bîdertlerin dermânı yok

Aşktır her müşkülün miftâhı, fethi fâtihî

Aşk sergerdânının bil müşkülü, âsânı yok

Nârı unsur nûr-ı aşk ile olur gülzar-ı tâm

Server-i hûbân-ı aşkın nûru var nirânı yok

Sen seni bilmek dilersen aşka terk et sen seni

Ölen Hayvan İmiş, Aşıklar Ölmez...

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cumartesi, 13 Ağustos 2022 20:41 - Son Güncelleme Cumartesi, 13 Ağustos 2022 20:41

Anda mahvol kim Kemâlî şanü âdı, sâni yok.

Zorlu bir maceradır; sarp kayalar, derin uçurumlar, acı, gözyaşı demektir bir bakıma. Çünkü aşklar, ateşe koşan pervanelerdir. Çünkü, aşkların ülkesi çöllerdir. Çünkü, ikiye bir kılar aşk.

Ne güzel! Derin bir "âh" ile yâd etmek seni

Yine, "Biz aşkın çocuğuyuz, aşk bizim annemizdir" diyen Mevlana, bakın aşk acısı hakkında neler söylüyor: "Allah'ın aşkı beni acılarla viran etmiş, yakmış yıkılmış ne çıkar, nice sultan sarayı harabeleri altında, padişah hazineleri gömülü değil midir?" Aşk acısı öyle ki, insanı olgunlaştırıyor, sabır gücünü artırıyor, şükretmeyi ve tamah etmeyi sağlıyor. En önemlisi de gönlü genişletiyor. Öyle genişliyor ki gönül, aşkın gücü acıyı yeniyor.

Bu mevzuda temsili bir hikaye anlatılır; "Akıl" adlı ihtiyar, "Fikir" adlı çocuğunu, "Aşk" denilen bir mektebe yazdırır. Çocuk orada bir harf bile öğrenemez. Fakat bu mektebe bir gün fikir olarak değil, gönül olarak gitme lüzumunu hissedince, kitap çantasını elinden atar. Artık aşkın yolunu bulmuştur. "Akıl ve zeka taslamak İblis'ten, aşk ise Adem'den" der Mevlana. Yanlış anlamayın, akıl bir kenara itilmiş veya önemini yitirmiş değil burada. Anlatılmak istenen; din için akıl ne denli önemliyse, aşkın da en az onun kadar, hatta ondan daha fazla önemli olması.

Nasıl mı? Çünkü aşk imana, ibadete tat verendir. Akıl, kapının eşiğine kadar getirir, ama içeri koymaz. Eşikten içeriye aşkla girilir der sufiler; aşk potasında erimeyen, nefisten gelen iyiliğin iyilik, ibadetin ibadet, imanın iman olmadığını, hatta aklın bile akıl olmadığını anlatırlar. Dahası aşkın, bir üst akıl, merkezi kalp olan bir akıl olduğuna inanırlar.

Ölen Hayvan İmiş, Aşıklar Ölmez...

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cumartesi, 13 Ağustos 2022 20:41 - Son Güncelleme Cumartesi, 13 Ağustos 2022 20:41

Fahr-i âlem Efendimiz bir çok ibâdetlerden sonra kendi akıllarıyla arkadaş olarak, yani mücadeleye son vererek gönül huzurunu elde ettikten sonra hakikat alemine miraç etmişler, kul olarak Rabbin huzuruna gitmişler. Fakat akıl, her şeyi görmek isteyen akıl, madde aleminden başka bir şey bilmeyen akıl, aczini itiraf edince halkımızın da refref diye tanıdıkları aşk kızağına binmişler ve sonsuz bir aleme seyrana çıkmışlardır. Dönüşte Kur'ân-ı Kerîm dediğimiz Hakk'ın kelâmını bizlere hediye olarak getirmiştir.

İçinde Cenâb-ı Hakk'ın azametini gösteren ayetler, bizim iyiliğimiz için yapılmaması lazım gelen işler, doğru yola gidenlere vaad olunan mükafatlar, kabahat yapanlara cezalar, ibretli kıssalar yazılıdır. Kur'ân-ı Kerîm bir bakımdan aşıkların mâşûku olan Hz. Allah'tan kullara gönderilmiştir. Yani maşuktan âşığa emir ve nasihatlerle olur.

Bir başka açıdan baktığımızda Kur'ân-ı Kerîm âşıktan mâşuka gönderilmiştir. Çünkü ana bana çocuklarının üzerine titrerler ve iyi olmasını isterler. Ressam, heykeltıraş, mimar gibi herhangi bir sanatkar, eserinin hatasız olmasını ister. Cenâb-ı Allah da sevdiği, övdüğü, âşık olduğu insanların gayet tabî ki çok çok iyi olmalarını ister. "Kişi sevdiğinin üzerine pervâne gerek" derler. İşte sevgili dostlar, biz mâşuk idik, sevgi ve muhabbet dolu olarak yaratıldık. Allah ile kul arasında pek kuvvetli bağlar vardır. Hepsi aşkla düğümlenir.

Aşıklık, maşukun yaralı halidir. İhtiyakın tahammül edilmez olduğu bir zamanda gurbetin ve hasretin son demleridir. İnsan da kendini yaratana, kendini ve alemleri yaratan ve bir nizam tahtında cereyan eden bu kainat manzumesin bir tek sahibine aşık olmalıdır. Vefakarlık, sadakat ve olgunluk nişanesidir. Aşık olmayanlar, olamayanlar tam devrini yapamayan varlıklardır.

Ölen Hayvan İmiş, Aşıklar Ölmez...

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cumartesi, 13 Ağustos 2022 20:41 - Son Güncelleme Cumartesi, 13 Ağustos 2022 20:41

Aşık olanın da başkalarına aşk aşılamaı gayet normaldir. Ve kutsî bir arzudur bu. Aşk bütün vücudu istila ederse Allah'ın ve Peygamberinin rengine boyanmış olur. O vücudun uzuvlarından işleyen Cenab-ı Hak'tır. O vücut sahibine konuşan Kur'an derler. Çünkü sözü Kur'an'dan hariç değildir.

Söylenebilecek en güzel şeyleri yine de aşıkler söylüyor. Mesela Yunus Emre. "Ölen hayvan imiş, aşıkler ölmez" diyerek, aşkın insanı nasıl diri tuttuğunu, aşka sarılan ruhun nasıl ölümsüz olduğunu anlatıyor. İsterseniz tekrar Mevlana'ya kulak verelim ve aşkın gücünü anlayalım, "Aşk, denizi bir çömlek gibi kaynatır; aşk, dağı kum gibi ezer, dağıtır; gökyüzünü çatlatır, yüzlerce yarık açar; aşk sebepsiz yere yeryüzünü bitirir."

Aşıklar kendilerinden geçerek maşukta fani oldukları için onlar Hak'tan başka varlık bilmezler. Yüzünü gözünü maşuktan ayırmayanlar başkasını görmezler ki; suretin güzelliğini, çirkinliğini, ayıbını, kusurunu görsünler.

İlahi aşk kelimelerle, cümlelerle anlatılmaz ve anlaşılmaz. Bu keyfiyet mektep ve medreselerdeki akıl yolu ile tahsil ile elde edilmez. Yolunda bulunmak lazımdır. Hem de uzun yıllar gayret göstermeli ki aşk sultanı sizde de tecelli etsin. Bahaeddin Karakoç'tan bir şiirle bitiriyoruz.

Andolsun bütün örtülere, andolsun bütün örtünenlere ki,
Kar altında terleyerek uyanmaktır aşk.

Ölen Hayvan İmiş, Aşıklar Ölmez...

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cumartesi, 13 Ağustos 2022 20:41 - Son Güncelleme Cumartesi, 13 Ağustos 2022 20:41

Yanmış iki cesedin kına gibi külleri arasından
Fışkın sürerce dirilip yeniden yanmaktır aşk.
Cümle ağaç kapıları, cümle demir kapıları aşır,
Bir gönül kapısına dayanmaktır aşk.
Sevgilinin otağını gökkuşuğuna boyayıp gece-gündüz,
Hüznün safran sarısıyla boyanmaktır aşk.
Yaratmaktır ya da sevgilinin toprağından yaratılmak,
Her nefes alıp verişte yanmaktır aşk.
İsmaili bir gönülle teslim olmaktır bıçağı,
Birini kandırmak değil, bilerek kanmaktır aşk.
Diline arılar konar, koynunda karıncalar gezer,

Sevgilinin ölçüğüyle her zaman sınanmaktır aşk.

Alıntı